

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

03 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda,

a examinat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Popescu Ion în numele inculpatului Grudco Dmitrii, prin care a fost solicitată casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 24 mai 2018 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 ianuarie 2019, în cauza penală în privința lui

Grudco Dmitrii XXXXX, născut la XXXXX.

Termenul de judecare:

prima instanță: 24.10.2017 – 24.05.2018

instanța de apel: 22.06.2018 – 23.01.2019

instanța de recurs ordinar: 22.03.2019 – 03.07.2019

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală, legal executată.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 24 mai 2018, Grudco Dmitrii a fost achitat de sub învinuirea în comitere a infracțiunii prevăzute de art.187 alin. (2) lit. b), e) și f) Cod penal din motiv că, fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

Grudco Dmitrii a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal și i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani, fără amendă, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Grudco Dmitrii a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit. e) și f) Cod penal și i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani, fără amendă, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Grudco Dmitrii i s-a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani, fără amendă, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Măsura preventivă aplicată în privința lui Grudco Dmitrii – arestul preventiv a fost menținut până la intrarea sentinței în vigoare.

Termenul executării pedepsei cu închisoare urmând a fi calculat din 24 mai 2018, data pronunțării sentinței, cu includerea în acest termen a perioadei aflării lui Grudco Dmitrii în arest preventiv de la 05.09.2017 ora 12:00 până la 24.05.2019.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

1.1. Prin încheierea interlocutorie din 14.05.2018, prima instanță a dispus aducerea la cunoștința conducerii Procuraturii Generale a Republicii Moldova, conducerii Procuraturii mun. Chișinău și conducerii Procuraturii mun. Chișinău, oficiul Buiucani despre încălcările admise în cadrul efectuării urmăririi penale în prezenta cauză penală.

2. În sentință prima instanță a constatat că:

Grudco Dmitrii, la *XXXXX*, aproximativ la ora *XXXXX*, acționând în scopul sustragerii bunurilor altei persoane, aflându-se în apropierea casei nr. *XXXXX* mun. Chișinău, aplicând violența nepericuloasă manifestată prin aplicarea a câteva lovituri cu pumnul în regiunea capului lui Țerna Andrei, a sustras în mod deschis de la dânsul un portmoneu la prețul de 350 de lei, în care se aflau bani în sumă de 800 de lei, un telefon mobil de model „Samsung Galaxy J5” cu valoarea de 5940 de lei, după care, cu bunurile sustrase a fugit în direcție necunoscută, cauzându-i părții vătămate Țerna Andrei o daună materială considerabilă în valoare totală de 7090 de lei.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Grudco Dmitrii a comis infracțiunea de jaf, prevăzută la art. 187 alin. (2) lit. e) și f) Cod penal, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Tot el, Grudco Dmitrii, la *XXXXX*, aproximativ la ora 16:30, acționând în scopul sustragerii bunurilor altei persoane, aflându-se în parcul din str. *XXXXX* din mun. Chișinău, aplicând violența nepericuloasă, manifestată prin aplicarea unei lovituri cu sticla în cap lui Guțu Teodor, a sustras în mod deschis de la acesta un portmoneu cu valoarea de 400 de lei în care se afla suma de 40 de lei, cardul bancar emis de BC „Moldova – Agroindbank” pe numele Guțu Teodor și trei chei cu valoarea de 30 de lei

fiecare, în total 90 de lei, după care, cu bunurile sustrase a fugit în direcție necunoscută, cauzându-i părții vătămate Guțu Teodor o daună materială în valoare totală de 530 de lei.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Grudco Dmitrii a comis infracțiunea de jaf, prevăzută la art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei.

Tot el, Grudco Dmitrii, *a fost învinuit că ar fi comis infracțiunea de jaf în următoare circumstanțe:* la XXXXX, aproximativ la ora 04:00, Grudco Dmitrii, prin înțelegere prealabilă și de comun acord cu o altă persoană, în privința căreia cauza penală a fost disjunsă la etapa urmăririi penale într-o procedură separată, urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, aflându-se pe adresa mun. Chișinău, str. XXXXX, în parc, lângă Piața Marii Adunări Naționale, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, acționând cu intenție directă, îndreptată la atingerea scopului său, în timp ce discuta cu Jarovlea Viorica, a apucat-o de gât, ulterior a doborât-o la sol, concomitent amenințând-o cu răfuiala fizică. Ulterior, acesta, împreună cu o altă persoană, în privința căreia cauza penală a fost disjunsă la etapa urmăririi penale într-o procedură separată, continuând intențiile sale infracționale, în timp ce Jarovlea Viorica se afla la sol, amenințând-o cu răfuiala fizică, în mod deschis a depozitat-o de geanta personală, în care se afla o pereche de șorț, două rochii și un maiou – toate aceste bunuri la prețul de 1000 lei, o pereche de pantofi pentru dame la preț de 1000 lei, un costum de baie, un set de lenjerie intimă, un prosop (ștergar) – toate la preț de 480 lei, un telefon mobil de model „Samsung” de culoare neagră, în care era activată cartela SIM cu nr. 069788824, la preț de 400, acte personale și anume buletinul de identitate și actul de invaliditate, după care, cu bunurile materiale enunțate au părăsit locul comiterii infracțiunii, astfel, cauzându-i părții vătămate Jarovlea Viorica daune considerabile, în sumă totală de 2 880 lei.

Astfel, Grudco Dmitrii, a fost pus sub învinuire pentru comiterea infracțiunii de jaf, prevăzută la art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită de două persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei și cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

- procurorul în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Ciocana, Ciur Igor, prin care a solicitat casarea sentinței și emiterea unei decizii, prin care

inculpatului Grudco Dmitrii: pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal, să-i fie aplicată pedeapsa cu închisoare pe un termen de 6 ani; pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e) și f) Cod penal, să-i fie aplicată pedeapsa cu închisoare pe un termen de 6 ani; pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, să-i fie aplicată pedeapsa cu închisoare pe un termen de 5 ani. În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor, lui Grudco Dmitrii să-i fie aplicată pedeapsa definitivă cu închisoare pe un termen de 12 ani, fără amendă, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea cererii declarate, procurorul a invocat că, prima instanță a conchis în mod neîntemeiat de a achita inculpatul Grudco Dmitrii de învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal (episodul cu partea vătămată Jorovlea Viorica), or, vinovăția acestuia este demonstrată prin declarațiile părții vătămate și ale martorului Poparcea Vitalie, precum și prin procesul – verbal de recunoaștere după fotografie din 05.10.2017, prin care Poparcea Vitalie l-a recunoscut pe Grudco Dmitrii ca fiind cel care a deposedat-o de bunuri pe Jorovlea Viorica.

- avocatul Serbușco Vitalie în interesul inculpatului Grudco Dmitrii, prin care a solicitat casarea sentinței și emiterea unei decizii, prin care inculpatul să fie achitat pe toate capetele de acuzare.

În motivarea apelului, avocatul a invocat că nu este de acord cu sentința deoarece la materialele cauzei nu au fost acumulate probe pertinente și concludente care ar demonstra vinovăția lui Grudco Dmitrii, or învinuirea se bazează doar pe declarațiile părților vătămate, în lipsa altor probe.

- inculpatul Grudco Dmitrii, prin care a solicitat să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă. Ulterior, inculpatul Grudco Dmitrii a prezentat o cerere suplimentară de apel, în care a solicitat remiterea cauzei la rejudecare în prima instanță.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 ianuarie 2019, apelurile inculpatului și avocatului în numele inculpatului, au fost respinse ca neîntemeiate.

Admis apelul declarat către procuror, casată sentința în latura penală și pronunță o nouă hotărâre în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Grudco Dmitrii a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e) f) Cod penal (episodul din 01.09.2017

cu partea vătămată Jarovlea Viorica), i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani, fără amendă, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Lui Grudco Dmitrii, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal (episodul din 20.08.2017 cu partea vătămată Guțu Teodor), i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) ani, fără amendă, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Lui Grudco Dmitrii, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal (episodul din 19.08.2017 cu partea vătămată Țerna Andrei), i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) ani, fără amendă, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, lui Grudco Dmitrii i-a fost stabilită definitiv pedeapsa cu închisoarea pe un termen de 8 (opt) ani și 6 (șase) luni, fără amendă, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei cu închisoarea aplicată în privința lui Grudco Dmitrii, urmând a fi calculat din data pronunțării deciziei, cu includerea în acest termen a perioadei aflării lui Grudco Dmitrii în stare de arest de la 05.09.2017 până la 24.05.2018 și de la 24.05.2018 până la 23.01.2019.

În rest, sentința a fost menținută fără modificări.

4.1. În motivarea soluției, instanța de apel a menționat că prima instanță a conchis eronat de a-l achita pe inculpatul Grudco Dmitrii de sub învinuirea în comitere a infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal (episodul cu partea vătămată Jorovlea Victoria), din motiv că, fapta nu ar fi fost săvârșită de inculpat.

În acest context, verificând argumentele primei instanțe și audiind suplimentar inculpatul și partea vătămată Jorovlea Victoria în ședință în cadrul judecării apelurilor, instanța de apel a considerat că, prima instanță a apreciat eronat circumstanțele cauzei și a acționat contrar prevederilor art. 385 alin. (1) pct. 1) – 3) Cod de procedură penală.

În acest sens, cu referire la circumstanțele cauzei, instanța de apel a constată că: Grudco Dmitrii, la 01.09.2017, aproximativ la ora 04:00, prin înțelegere prealabilă și de comun acord cu o altă persoană în privința căreia cauza penală a fost disjunsă la etapa urmăririi penale într-o procedură separată, urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, aflându-se în mun. Chișinău, str. Ștefan cel Mare, în parc, lângă Piața Marii

Adunări Naționale, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, acționând cu intenție directă, îndreptată la atingerea scopului său, în timp ce discuta cu Jarovlea Viorica, a apucat-o de gât, ulterior a doborât-o la sol, concomitent amenințând-o cu răfuiala fizică. Ulterior, acesta, împreună cu o altă persoană, în privința căreia cauza penală a fost disjunsă la etapa urmăririi penale într-o procedură separată, continuând intențiile sale infracționale, în timp ce Jarovlea Viorica se afla la sol, amenințând-o cu răfuiala fizică, în mod deschis a deposedat-o de geanta personală, în care se afla o pereche de șorț, două rochii și un maiou – toate aceste bunuri cu valoarea de 1000 de lei, o pereche de pantofi pentru dame cu valoarea de 1000 de lei, un costum de baie, un set de lenjerie intimă, un prosop (ștergar) – toate cu valoarea de 480 de lei, un telefon mobil de model „Samsung” de culoare neagră în care era activată cartela SIM cu nr.069788824 cu valoarea de 400 de lei, acte personale și anume buletinul de identitate și actul de invaliditate, după care, cu bunurile materiale enunțate au părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzându-i astfel părții vătămate Jarovlea Viorica daună considerabilă în sumă totală de 2880 de lei.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că acțiunile lui Grudco Dmitrii se încadrează juridic în baza componentei de infracțiune prevăzută la art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, după semnele calificative „sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită de două persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei și cu cauzarea de daune în proporții considerabile”.

Instanța de apel a reținut că, în ședința de judecată a primei instanțe, nu a fost posibilă audierea inculpatului Grudco Dmitrii cu referire la circumstanțele cauzei legate de învinuirea înaintată, deoarece acesta a refuzat să se prezinte în ședință, refuzul acestuia fiind confirmat de avocat în modul prevăzut de lege. Totodată, inculpatul Grudco Dmitrii a făcut cunoștință cu materialele cauzei penale și în mod special cu declarațiile martorilor și ale părților vătămate depuse în ședința de judecată. La fel, la solicitarea inculpatului, prima instanță a dispus întreruperea ședinței de judecată la etapa cercetării judecătorești pentru a-i asigura posibilitatea inculpatului de a formula întrebări părților vătămate audiate în lipsa acestuia, precum și pentru a depune declarații, însă inculpatul a refuzat să participe în ședința de judecată la termenul fixat de instanța de judecată, refuz confirmat de avocatul acestuia (f.d.90 – 91, 139, vol. IV).

Fiind audiat în ședința instanței de apel, inculpatul Grudco Dmitrii a declarat că, nu o cunoaște pe Jarovlea Viorica. La 31.08.2017, a fost însoțit

de către Jacova Galina și a fost la concert, iar după asta a fost acasă. Nu cunoștea ale cui sunt bunurile, or, acestea i-au fost aduse de un cunoscut cu numele Andrei, care i le-a vândut pentru 150 de lei și o sticlă de vin.

Instanța de apel a reținut și faptul că, sentința a fost contestată de către inculpat și avocatul acestuia, care deși inculpatul a solicitat inițial să i se aplice o pedeapsă mai blândă, iar ulterior remiterea cauzei la rejudecare în prima instanță, avocatul acestuia a solicitat achitarea inculpatului pe toate capetele de acuzare, motiv pentru care, în temeiul art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel a verificat legalitatea și temeinicia sentinței atacate în privința tuturor capetelor de învinuire înaintate lui Grudco Dmitrii, în acest sens examinând următoarele probe administrate la cauza penală, care au fost cercetate de către prima instanță și verificate în ședința instanței de apel, și anume: depozițiile: părților vătămate: Țerna Andrei (f.d.74 – 77, vol.IV), Guțu Teodor (f.d.223 – 225, vol.I), Jorovlea Viorica (f.d.92 – 94, vol.IV); martorilor: Poparcea Vitalie (f.d.95 – 96, vol.IV), Tofan Constantin (f.d.109, vol.IV), Plotnîi Vladislav (f.d.111, vol.IV); procesul – verbal de examinare a obiectului din 01.10.2017 (f.d.45, vol.III), procesul – verbal de ridicare din 10.10.2017 (f.d.105, vol.III), procesul – verbal de examinare a obiectului din 17.10.2017 (f.d.80 – 81, vol.IV), raportul de expertiză judiciară nr.2154/D din 28.09.2017 întocmit de Centrul de Medicină Legală de pe lângă Ministerul Sănătății al Republicii Moldova (f.d. 63 – 64, vol.II), procesul – verbal de ridicare din 20.09.2017 (f.d. 69 – 71, vol.I), procesul – verbal de recunoaștere a persoanei din 05.09.2017 (f.d.102 – 103, vol.I), procesul – verbal de cercetare la fața locului din 23.08.2017 (f.d.11, vol.I).

Reieșind din materialele dosarului și nemijlocit din cercetarea probelor menționate, deși inculpatul Grudco Dmitrii nu și-a recunoscut vina, instanța de apel a considerat că prima instanță a conchis corect că Grudco Dmitrii este vinovat de comiterea infracțiunilor incriminate pe episoadele cu părțile vătămate Țerna Andrei și Guțu Teodor, însă eronat a concluzionat achitarea lui Grudco Dmitrii de sub învinuirea pe episodul cu partea vătămată Jorovlea Victoria, instanța de apel considerând că organul de urmărire penală a încadrat corect acțiunile inculpatului Grudco Dmitrii în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e) f) Cod penal, iar vinovăția acestuia a fost demonstrată prin probele cercetate.

Contrar concluziilor primei instanțe, instanța de apel a stabilit cu certitudine că, inculpatul Grudco Dmitrii, la 01.09.2017, aproximativ la ora 04:00, în timp ce discuta cu Jorovlea Viorica, a apucat-o de gât, ulterior a doborât-o la sol, concomitent amenințând-o cu răfuiala fizică, a depozitat-

o în mod deschis de geanta personală în care se aflau mai multe bunuri, cauzându-i astfel părții vătămate Jorovlea Viorica daune considerabile în sumă totală de 2 880 de lei. Aceste circumstanțe au fost confirmate și prin declarațiile martorului Poparcea Vitalie, astfel fiind constatat atât temeiul real cât și temeiul juridic pentru tragerea lui Grudco Dmitrii la răspundere penală, or, conform art. 51 alin. (2) Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

În acest context, instanța de apel a considerat neîntemeiate argumentele invocate în cererea de apel declarată de către avocat în interesele inculpatului, precum că, la materialele cauzei nu au fost acumulate probe pertinente și concludente care ar demonstra vinovăția lui Grudco Dmitrii, întrucât vinovăția acestuia a fost demonstrată prin probele menționate de instanța de apel care au primit aprecierea corespunzătoare.

Instanța de apel a menționat faptul că, inculpatul Grudco Dmitrii a solicitat în cererea inițială de apel să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, iar ulterior, în cererea suplimentară de apel a solicitat remiterea cauzei la rejudecare în prima instanță, circumstanțe care au fost apreciate ca fiind echivalentul recunoașterii vinovăției.

Cu referire la pedeapsa care urmează a-i fi aplicată inculpatului Grudco Dmitrii, pentru comiterea infracțiunilor incriminate, instanța de apel a constatat că, inculpatul Grudco Dmitrii a săvârșit trei infracțiuni grave, pentru comiterea cărora legea penală prevede pedeapsa cu închisoarea de la 5 la 7 ani cu (sau fără) amendă în mărime de la 850 la 1350 de unități convenționale.

Circumstanțe atenuante și/sau agravante nu au fost stabilite. Inculpatul nu este căsătorit, nu are persoane la întreținere, nu are ocupație social utilă.

Pe lângă acestea, instanța de apel a stabilit că, inculpatul a comis infracțiunile fiind în stare de recidivă periculoasă întrucât prin sentința Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 10 iulie 2011, Grudco Dmitrii a fost condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa cu închisoare pe un termen de 7 ani, fiind eliberat din detenție la 15 mai 2017 (f.d.81, vol.III), astfel, rezultând că, după executarea pedepsei cu închisoarea pentru comiterea unei infracțiuni deosebit de grave, într-un termen de aproximativ 3 luni, inculpatul a comis din nou trei infracțiuni grave cu aplicarea violenței asupra persoanelor,

fapt care confirmă că inculpatul nu și-a corectat comportamentul și că acesta reprezintă un pericol social sporit, urmând a fi izolat de societate.

Astfel, ținând cont de circumstanțele stabilite, instanța de apel a conchis de a-l recunoaște pe Grudco Dmitrii ca fiind vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e) f) Cod penal (episodul cu partea vătămată Jarovlea Viorica) și în baza acestei norme penale, i-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, fără amendă, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, în rest cu menținerea sentinței.

5. Decizia motivată a instanței de apel, pronunțată la **20 februarie 2019**, a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Popescu Ion în numele inculpatului, la **02 martie 2019**, prin care, invocând în calitate de temeiuri pentru recurs prevederile **art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12)** Cod de procedură penală, a solicitat casarea sentinței și deciziei cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

5.1. În motivarea cererii de recurs ordinar, avocatul a menționat că:

- instanța de apel, atât la rejudecarea cauzei, cât și în textul deciziei s-a limitat exclusiv la redarea argumentelor invocate în sentință, fără a se expune relevant în privința motivelor indicate în apărare, și nu a apreciat corect circumstanțele de fapt la încadrarea juridică corectă a faptelor, fără a evolua în motivele invocate de apelanți și fără a analiza probele care duc la aflarea adevărului în cauză. În special, fără a înlătura apărările inculpatului și fără a respecta prevederile art. 419 Cod de procedură penală, conform cărora rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în prima instanță;

- instanța de apel în mod obligatoriu urma să asculte în ședință părțile vătămate Guțu Teodor și Țerna Andrei, față de care atât inculpatul, cât și avocatul acestuia au avut întrebări de concretizare, mai ales în cazul în care inculpatul Grudco Dmitrii nu a fost audiat în cadrul examinării cauzei în instanța de fond. În asemenea circumstanțe inculpatului i s-a îngădit accesul la un proces, echitabil și contradictoriu;

- la judecarea cauzei în instanța de apel, în situația în care inculpatul Grudco Dmitrii nu a fost audiat asupra învinuirilor aduse în instanța de fond pentru a se apăra de învinuirile aduse, consideră că instanța de apel în mod obligatoriu urma să acorde inculpatului posibilitatea de a se apăra, sau cel puțin să i se propună de a face declarații, însă instanța de apel a neglijat acest moment foarte important a procesului penal;

- instanța de apel, nu a apreciat fiecare probă separat, nu s-a expus în mod convingător de ce respinge probele prezentate de inculpat, dar s-a

expus în mod general. Acest fapt denotă imparțialitatea judecătorului și manifestarea lui în favoarea acuzării în detrimentul apărării, prin ce instanța a încălcat principiul contradictorialității în procesul penal;

- instanța de apel unilateral s-a atârnat față de aprecierea probelor, dând prioritate doar la o parte de probe, și-n asemenea circumstanțe consideră că instanța de apel pripit a ajuns la concluzia despre vinovăția lui Grudco Dmitrii în comiterea infracțiunilor de care a fost condamnat;

- în motivarea soluției sale, în partea descriptivă a deciziei instanța de apel nu a indicat motivele pentru care a respins probele aduse în sprijinul apărării, or, potrivit normei prevăzute de art. 394 Cod de procedură penală, instanța este obligată să indice probele pe care se întemeiază concluziile sale și motivele pentru care instanța a respins alte probe;

- admiterea de către instanța de fond și instanța de apel a erorilor de procedură menționate și în special punerea la baza sentinței a presupunerilor după cum și interpretarea dubiilor în defavoarea inculpatului Grudco Dmitrii, ne audierea inculpatului pe toate capetele de învinuire aduse dânsului, ne audierea părților vătămate la rejudecarea cauzei în instanța de apel, a atins grav soluția și evident accesul la justiție a inculpatului, drept fundamental consfințit în art. 19 Cod de procedură penală, art. 20 a Constituției și art. 6 CEDO;

- instanța de apel, la examinarea apelului a încălcat prevederile art. art. 414 și 416 Cod de procedură penală, examinându-le superficial și fără a soluționa toate chestiunile indicate, fără a se expune just asupra tuturor probelor prezentate de apărare, fără a lua în considerație încălcările admise în probele acuzării;

- în calitate de viciu fundamental se invocă încălcarea art. 6 (1) CEDO combinat cu art. 13 din Convenția Europeană și art. 20 din Constituția Republicii Moldova, care garantează accesul liber la justiție. Consideră că prin neexpunerea, ne cercetarea și neanalizarea tuturor probelor administrate, în coroborare cu celelalte probe, invocând în dispozitivul deciziei niște soluții lipsite de un suport legal, neargumentate în fapt și în drept în descriptivul acestei hotărâri, instanțele nu au soluționat în fond cauza penală în privința lui Grudco Dmitrii, fapte ce constituie erori grave de drept;

- recursul ordinar a fost depus de avocat la insistența inculpatului.

6. Referință asupra recursului declarat, a fost depusă de către procurorul în secția reprezentarea învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, Crijanovschi S., prin care a optat pentru dispunerea inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din considerentele ce urmează.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit practicii judiciare constante erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul recursului declarat, Colegiul penal atestă, că recurentul invocă în calitate de temeiuri pentru casarea deciziei instanței de apel, art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: 6) *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;* 8) *nu au fost întrunite elementele infracțiunii;* 12) *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată, că astfel de erori de drept nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursurilor declarate, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia

hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc, că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Astfel, Colegiul penal respinge ca fiind declarative afirmațiile recurentului prin care se susține că instanța de apel nu a motivat detaliat fiecare argument susținut de apărare în cererile de apel, deoarece, verificând minuțios decizia atacată în raport cu argumentele invocate în cererile de apel, Colegiul penal ajunge la concluzia că apelanții au primit răspuns la argumentele înaintate, iar simplul dezacord al titularilor cererilor de recurs cu soluția pronunțată în speță nu constituie temei de admitere a recursurilor în sensul formulat.

Mai mult, Colegiul penal menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat în speță.

Totodată, instanța de recurs reiterează că la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor de fond. Din atare considerente, Colegiul penal nu examinează criticele referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatului Grudco Dmitrii conform infracțiunilor incriminate.

În acest sens Colegiul atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat ajungând la concluzia expusă în pct. 4.1. din prezenta decizie.

Mai mult, Colegiul evidențiază faptul că sentința a fost contestată de către inculpat și avocatul acestuia, care deși *inculpatul a solicitat inițial să i se aplice o pedeapsă mai blândă, iar ulterior remiterea cauzei la rejudecare în prima instanță*, avocatul acestuia a solicitat achitarea inculpatului pe toate capetele de acuzare, motiv pentru care, în temeiul art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel a verificat legalitatea și temeinicia sentinței atacate în privința tuturor capetelor de învinuire înaintate lui Grudco Dmitrii, astfel instanța de apel corect a menționat faptul că, inculpatul Grudco Dmitrii a solicitat în cererea inițială de apel să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, iar ulterior, în cererea suplimentară de apel a solicitat remiterea cauzei la rejudecare în prima instanță, circumstanțe care au fost apreciate ca fiind echivalentul recunoașterii vinovăției.

Așadar, întru evitarea unor repetări inutile, instanța de recurs își însușește argumentarea respectivă a instanței de apel, reiterarea căreia nu o consideră necesară, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs România din 16 februarie 2010, statuează că art. 6 §1 din CțEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (hotărârea Van de Hurk vs Olanda, din 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Drept urmare, Colegiul penal reiterează, că pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține. În cauza deferită judecății o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs.

Cu referire la criticile invocate de recurenți sub aspectul pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează, că temeiul de drept menționat prevede, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

În acest sens instanța de recurs menționează, că potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul penal reține, că acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Instanța de recurs susține concluziile instanței de apel cu privire la faptul că prima instanță a apreciat eronat circumstanțele cauzei și a acționat contrar prevederilor art. 385 alin. (1) pct. 1) – 3) Cod de procedură penală, instanța de apel în acest sens constatând fapta de jaf comisă în privința lui Jarovlea Viorica, pe marginea aceste fapte inculpatul nefiind audiat în prima instanță, deoarece acesta a refuzat să se prezinte în ședință, refuzul acestuia fiind confirmat de avocat în modul prevăzut de lege, ulterior inculpatul Grudco Dmitrii a făcut cunoștință cu materialele cauzei penale și în mod special cu declarațiile martorilor și ale părților vătămate depuse în ședința de judecată. La fel, la solicitarea inculpatului, prima instanță a dispus întreruperea ședinței de judecată la etapa cercetării judecătorești pentru a-i asigura posibilitatea inculpatului de a formula întrebări părților vătămate audiate în lipsa acestuia, precum și pentru a depune declarații, însă inculpatul a refuzat să participe în ședința de judecată la termenul fixat de instanța de judecată, refuz confirmat de avocatul acestuia (f.d.90 – 91, 139, vol. IV).

Prin urmare alegațiile avocatului cu privire la faptul că inculpatul nu a avut acces la declarațiile părților vătămate, Colegiul penal le apreciază ca fiind declarative și neîntemeiate.

De asemenea Colegiul penal notează că, pe episodul cu partea vătămată Jarovlea Victoria, instanța de apel corect a reținut încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului Grudco Dmitrii în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e) f) Cod penal, vinovăția acestuia fiind demonstrată prin probele cercetate.

Astfel, Colegiul penal conchide că, nu și-au găsit confirmare argumentele recurentului precum că instanța de apel a descris în mod teoretic pe capătul de acuzare în privința lui Jarovlea Victoria, componența de infracțiune incriminată inculpatului, fără a face o analiză a acțiunilor acestuia în coroborare cu probatoriul acumulat la materialele dosarului,

deoarece, judecând apelurile declarate de apărare și de procuror, respectând prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel corect a ajuns la soluția descrisă în pct. 4 din prezenta decizie a cărei motivare instanța de recurs o însușește pe deplin și în acest sens nefiind necesară o nouă reinterpretație.

Pe lângă acestea, instanța de apel a stabilit că, inculpatul a comis infracțiunile fiind în stare de recidivă periculoasă întrucât prin sentința Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 10 iulie 2011, Grudco Dmitrii a fost condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa cu închisoare pe un termen de 7 ani, fiind eliberat din detenție la 15 mai 2017 (f.d.81, vol.III), astfel, rezultând că, după executarea pedepsei cu închisoarea pentru comiterea unei infracțiuni deosebit de grave, într-un termen de aproximativ 3 luni, inculpatul a comis din nou trei infracțiuni grave cu aplicarea violenței asupra persoanelor, fapt care confirmă că inculpatul nu și-a corectat comportamentul și că acesta reprezintă un pericol social sporit, urmând a fi izolat de societate.

În ceea ce ține de temeiul pentru recurs prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, instanța de recurs menționează că recurentul nu a motivat recursul sub aspectul temeiului de casare invocat, or în conținutul cererii de recurs nu se menționează expres care ar fi acele prevederi legale în care urmau a fi încadrate juridic faptele greșit calificate în opinia recurentului de către instanța de apel. Astfel, în circumstanțele în care recursul nu este motivat sub aspectul temeiului de casare invocat, instanța de recurs nu poate examina posibilitatea modificării încadrării juridice a faptelor incriminate inculpatului de către instanțele de fond, deoarece instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al apărării cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica întrucât conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Față de cele ce preced, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar impune casarea deciziei adoptate.

Astfel, erorile de drept invocate de recurent, prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare, iar din aceste considerente recursul declarat de către avocatul Popescu Ion în numele inculpatului Grudco Dmitrii urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Popescu Ion în numele inculpatului Grudco Dmitrii, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 ianuarie 2019, în cauza penală în privința lui *Grudco Dmitrii XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 01 august 2019.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda